

Одлука о коришћењу колективних, односно транзитних центара у Босни и Херцеговини у циљу подстицања постепеног и организованог повратка избјеглица и расељених лица

Користећи се овлашћењима која су дата високом представнику чланом V Анекса 10. (Споразум о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора) Општег оквирног споразума за мир у Босни и Херцеговини, према којем је високи представник коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења поменутог Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора; и посебно узевши у обзир члан II. 1. (д) горе наведеног Споразума, према којем високи представник “пружа помоћ, када то оцијени неопходним, у изналажењу рјешења за све проблеме који се појаве у вези са имплементацијом цивилног дијела Мировног уговора”;

Позивајући се на став XI 2. Закључака Конференције за имплементацију мира одржане у Бону 9. и 10. децембра 1997. године, у којем је Савјет за имплементацију мира поздравио намјеру високог представника да искористи свој коначни ауторитет у земљи у погледу тумачења Споразума о имплементацији цивилног дијела Мировног уговора како би помогао у изналажењу рјешења за проблеме, како је претходно речено, “доношењем обавезујућих одлука, када то буде сматрао неопходним”, у вези са одређеним питањима, укључујући (у складу са тачком (ц) овог става) и “мјере у сврху обезбјеђења

имплементације Мировног споразума на цијелој територији Босне и Херцеговине и њених ентитета”;

Узимајући у обзир значај који Савјет за имплементацију мира даје убрзању процеса повратка избјеглица и расељених лица;

Позивајући се даље на члан I:1 наведеног Анекса 10., у којем се изричито помиње подстицање поштивања људских права избјеглица и расељених лица и њиховог повратка;

Позивајући се даље на чланове I:5 и II:1 Анекса 7. (Споразум о избјеглицама и расељеним лицима), у којим се изричито спомиње план репатријације, који треба да изради високи комесаријат УН за избјеглице (УНХЦР), уз тијесне консултације са земљама које дају азил и странама потписницама Споразума, и који ће омогућити што скорији, мирни, организован и постепен повратак избјеглица и расељених лица;

Узимајући даље у обзир значај који Савјет за имплементацију мира даје убрзању процеса повратка избјеглица и расељених лица и обезбјеђивању потпуног и недискриминирајућег провођења имовинских закона Босне и Херцеговине;

Имајући на уму чињеницу да омогућавање процеса повратка избјеглица и расељених лица не смије ни на који начин пореметити имплементацију члана 6. (1) Закона о престанку примјене Закона о напуштеним становима (Службене новине Федерације БиХ бр. 11/98, 38/98, 12/99, 18/99, 27/99, 43/99 и 56/01), члана 12. (1) Закона о престанку примјене Закона о привремено напуштеној имовини у својини грађана (Службене новине Федерације БиХ број 11/98, 29/98, 27/99, 43/99, 37/01 и 56/01) и чланова 9. и 17. Закона о престанку примјене Закона о коришћењу напуштене имовине (Службени гласник Републике Српске број 38/98, 12/99, 31/99 и 65/01), у даљем тексту имовински закони, чији је циљ да обезбиједи уредну и недискриминирајућу имплементацију тако што прописују да надлежни орган рјешава сваки имовински захтјев по редослиједу према којем је примљен, осим ако другачије није утврђено законом;

Имајући на уму Одлуку високог представника о коришћењу колективних, односно транзитних центара у Босни и Херцеговини у циљу подстицања постепеног и организованог повратка избјеглица и расељених лица, донесену 1. августа 2002. године (Службене новине Федерације БиХ бр. 40/01 и Службени гласник Републике Српске бр. 50/02) која је на снази до 31. децембра 2002. године;

Узимајући у обзир и имајући на уму све напријед наведено, високи представник доноси Одлуку, која је обавезујућа за све званичнике Федерације Босне и Херцеговине и Републике Српске, као мјеру у оквиру наведених овлашћења која су му дата према поменутом Анексу 10., како слиједи:

ОДЛУКА

о коришћењу колективних, односно транзитних центара у Босни и Херцеговини у циљу подстицања постепеног и организованог повратка избјеглица и расељених лица

Члан 1.

Министарства надлежна за руковођење свим усељивим објектима који задовољавају минималне стандарде за привремени смјештај и који се тренутно користе као колективни/транзитни центри на дан доношења ове Одлуке, а који се налазе на територији Босне и Херцеговине (у даљем тексту надлежна министарства), те који су набројани у Плану за постепену и организовану додјелу и употребу простора у објектима који се користе у ову сврху у БиХ, усвојеном 11. септембра 2002. године од стране државне Комисије за избјеглице и расељена лица и похрањеном у архиву Комисије, морају одржавати ове објекте на садашњем оперативном нивоу све док не истекне важност ове Одлуке.

Сав простор у објектима из става 1. овог члана који се не користи за провођење ове Одлуке ће се од дана доношења ове Одлуке користити као алтернативни смјештај у циљу подстицања хронолошког рјешавања имовинских захтјева, у складу са имовинским законима, те ће се наставити са његовим кориштењем

за лица којима је потребан нужни смјештај, у складу са законима о избјеглицама и расељеним лицима.

Члан 2.

У циљу подстицања повратка избјеглица и расељених лица смјештених у колективним/транзитним центрима у Босни и Херцеговини и сусједним земљама у њихове предратне домове, надлежна министарства ће, у складу са смјерницама УНХЦР-а, провести План за постепену и организовану додјелу и коришћење простора у овим објектима у Босни и Херцеговини, усвојен 11. септембра 2002. године од стране државне Комисије за избјеглице и расељена лица, чиме ће пружити помоћ у рјешавању имовинских захтјева поднесених од стране лица са списка достављеног Комисији 11. септембра 2002. године и 29. октобра 2002. године (у даљем тексту: корисници).

Члан 3.

Према овом Плану, од надлежних министарстава се захтијева да простор у колективним центрима у БиХ у којима су на дан доношења ове Одлуке смјештени корисници понуде привременим корисницима имовине за коју су корисници поднијели захтјев за поврат, на начин да се обезбиједи да се привременим корисницима понуди смјештај у објекту који је што је могуће више ближи општини у којој бораве, као и у кантону или подручју њиховог боравишта, или, ако привремени корисници тако одаберу, у објекту који је што је могуће ближи општини у којој су 30. априла 1991. године имали пребивалиште.

Члан 4.

Надлежна министарства достављају члановима Државне комисије за избјеглице и расељена лица и Радној групи за обнову и повратак мјесечне извјештаје о постигнутом успјеху у провођењу Плана. Ти извјештаји садрже:

i. Имена и број корисника који су се вратили у посјед своје имовине,

ii. Имена и број привремених корисника који су прихватили простор који је понуђен у објектима описаним у члану 1. ове Одлуке, као и локације ових објеката,

iii. Број понуђених јединица простора за смјештај, као и број јединица које су остале празне,

iv. Све информације које би могао да затражи неки од чланова Државне комисије за избјеглице и расељена лица и Радне групе за обнову и повратак у сврху провођења Плана.

Члан 5.

По пријему обавјештења од надлежног министарства да је привременом кориснику имовине у општини за коју је поднесен захтјев за поврат понуђен смјештај у објекту описаном у члану 1. ове Одлуке, те да су стога ријешене његове стамбене потребе, надлежни управни орган за рјешавање захтјева за поврат имовине у дотичној општини предузима радње на основу те информације у складу са имовинским законима.

Члан 6.

Одлука ће бити на снази до 30. јуна 2003. године или док се не ријеше захтјеви за поврат свих корисника, у зависности од тога који ће датум бити раније.

Члан 7.

Ова одлука ступа на снагу одмах и биће објављена што је прије могуће у Службеним новинама Федерације Босне и Херцеговине и Службеном гласнику Републике Српске.

Сарајево, 1. јануар 2003. године

*Педи Ешдаун
Високи представник*